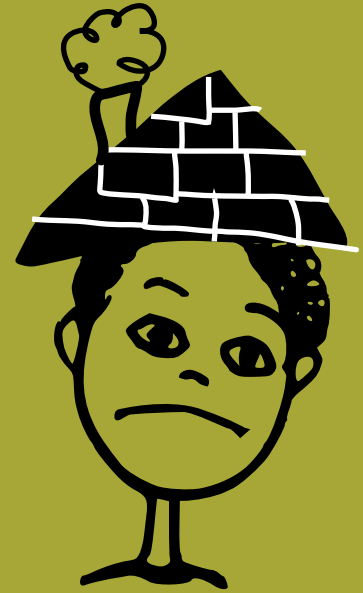

ARMOEDE EN DAK- EN THUISLOZE KINDEREN

4.062

ETHOS-tellingen 2025:
28.721 dak- of thuisloze
personen, waarvan
4.062 kinderen (14%)

56%

59% van de gezinnen
verloor de woning
zonder tussenkomst
rechter en **56% had
geen juridische
bijstand**

83%

83% van de gezinnen
**kreeg geen (adequaat)
alternatief**

Cijfers quickscan Van Overleven naar Leven (Defence for Children & Dakloosheid Voorbij, 2025)

Wat wij horen op de Kinderrechten-helptdesk

- Cirkel van doorverwijzen zonder oplossing: Gezinnen vallen tussen wal en schip. Gemeenten verwijzen naar buurtteams of andere gemeenten, die vervolgens terugverwijzen. Het resultaat? Een eindeloos heen-en-weer zonder structurele

oplossing of passende huisvesting. Ondertussen lopen spanningen, onzekerheden en onveiligheid op.

- Tijdelijke en ongeschikte opvang als 'oplossing': Gezinnen belanden in hotels, noodopvanglocaties of bij een ex-partner, wat soms een situatie is die (emotioneel of fysiek) onveilig is voor ouder en kind. Tij-

delijke opvang betekent dat een kind nog steeds thuisloos is; stabiliteit en veiligheid blijven uit.

- Afwijzing door beleid in plaats van bescherming: Regiobinding en het zelfredzaamheidsprincipe worden gebruikt als redenen om hulp te weigeren, terwijl deze drempels kinderrechten ernstig onder druk zetten.

Kinderrechtenverdrag

- **Artikel 26:** Ieder kind heeft het recht op voorzieningen voor sociale zekerheid, een financiële bijdrage en zorg die de overheid geeft aan mensen als zij hulp en ondersteuning nodig hebben.
- **Artikel 27:** Ieder kind heeft recht op een toereikende levensstandaard.

KINDERRECHTEN EN DAK- EN THUISLOOSHEID

In Nederland groeit het aantal kinderen dat geen eigen bed heeft om in te slapen. Defence for Children Nederland wordt gemiddeld twee keer per week gebeld door gezinnen die dakloos (dreigen) te raken. Soms slapen ze op de bank bij familie of een kennis, in een overvolle noodopvang, in een auto, garagebox of noodgedwongen weer bij een (gewelddadige) ex-partner van hun ouder. De kinderen leven vanuit een rugzakje, in een onzekere wereld die elke dag opnieuw kan veranderen.

De oorzaken zijn divers: woningnood, huisuitzettingen, relatie- en financiële problemen of een strikte en soms verkeerde interpretatie van wetgeving zoals de Wmo. Maar de rode draad is pijnlijk duidelijk: bij beslissingen over huisvesting en ondersteuning wordt onvoldoende naar kinderen en hun rechten gekeken. Hoe langer dak- of thuisloosheid duurt, hoe groter de schade en hoe hoger de maatschappelijke kosten. Dakloosheid van kinderen is **te voorkomen**.

WAT U NU KAN DOEN

1.

LEG WETTELIJK VAST DAT GEEN ENKEL KIND DAK- OF THUISLOOS MAG RAKEN

Maak duidelijk in de wet dat kinderen nooit zonder veilige plek mogen komen te zitten. Een absolute ondergrens die beschermt en richting geeft aan beleid én praktijk.

2.

MAAK PREVENTIE EEN PRIORITEIT

Investeer in vroegsignalering, toegankelijke ondersteuning en tijdig ingrijpen. Werk integraal en zorg dat in elke fase het belang van het kind leidend is.

3.

SCHAF BELEMMERENDE DREMPELS AF

Stop met het gebruiken van strikte regio-binding en de zelfredzaamheidseis als afwijzingsgrond. Deze voorwaarden mogen nooit zwaarder wegen dan fundamentele kinderrechten.

4.

GARANDEER PASSENDE OPVANG VOOR GEZINNEN EN KINDEREN

Geen kinderen in nachtopvang of volwassen-crisisvoorzieningen. Richt regionale, kind-geschiedte noodvoorzieningen in en zorg dat tijdelijke opvang nooit het eindpunt is,

5.

KINDERRECHTENCHECK ALS STANDAARD IN HET DAK- EN THUISLOZENBELEID EN DE UITVOERING

(o.a. Wmo-beleid, noodopvang, urgentieverklaring, etc.) met toetsing en transparante vastlegging van de belangenafwegingen van het kind.

6.

BORG STRUCTURELE RECHTSBESCHERMING.

Toegang tot vroegtijdige sociaal-juridische dienstverlening voor alle gezinnen; geen onwettige huisuitzettingen ("vertrek op verzoek") zonder toetsing. Zorg dat ouders en kinderen hun rechten kennen én kunnen halen.

7.

MAAK KINDEREN ZICHTBAAR IN CIJFERS

Voer een landelijke (ETHOS) telling in, inclusief verborgen thuisloosheid, en publiceer jaarlijks resultaten specifiek over kinderen. Alleen wat zichtbaar is, kan worden opgelost.

"Dit is een schending van kinderrechten", stelt Renée Roodhuizen, adviseur public affairs bij Defence for Children Nederland. "Artikel 27 van het Kinderrechtenverdrag garandeert het recht op adequate huisvesting. Wanneer het ouders niet lukt, heeft de overheid de plicht in te grijpen. Ieder kind heeft recht op een thuis."

DEFENCE for
CHILDREN